

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 13 0 К 004636 17 Кж
Бања Лука, 06.11.2017. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија др Вељка Икановића, као предсједника вијећа, Даниеле Миловановић и Драгомира Миљевића, као чланова вијећа, уз учешће записничара Соње Матић, у кривичном предмету против осуђеног С.С., због кривичног дјела тешке крађе из члана 232. став 1. тачка 1. у вези са чланом 23. Кривичног закона Републике Српске и др., одлучујући о жалби осуђеног, изјављеној против рјешења Окружног суда у Добоју број 13 0 К 004636 17 Квл од 10.10.2017. године, у сједници вијећа одржаној дана 06.11.2017. године, донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Одбија се, као неоснована, жалба осуђеног С.С., изјављена против рјешења Окружног суда у Добоју број 13 0 К 004636 17 Квл од 10.10.2017. године

О б р а з л о ж е њ е

Решењем Окружног суда у Добоју број 13 0 К 004636 17 Квл од 10.10.2017. годин, одбијен је као неоснован захтјев осуђеног С.С., за неправу понављање кривичног поступка и изрицање јединствене казне по правоснажним пресудама Основног суда у Добоју број 85 0 К 039720 13 К од 01.12.2014. године и Окружног суда у Добоју број К-1/00 од 01.07.2000. године.

Против тог решења, осуђени је благовремено изјавио жалбу због битних повреда одредаба кривичног поступка и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са приједлогом да се побијано рјешење укине или преиначи тако што ће му се изрећи јединствена казна затвора по наведеним пресудама.

Разматрајући спис, побијано рјешење и жалбу, одлучено је као у изреци овог рјешења, из следећих разлога.

Одредбом члана 341. став 1. Закона о кривичном поступку Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске" број 53/12 у даљем тексту: ЗКП РС) прописано је да се правоснажна пресуда може преиначити и без понављања кривичног поступка ако је у двјема пресудама или у више пресуда против истог осуђеног, правоснажно изречено више казни, а нису примјењене одредбе о одмјеравању јединствене казне за дјела у стицају.

Одредбом члана 58. Кривичног законика Републике Српске (у даљем тексту: КЗ РС) је прописано да ће суд изрећи јединствену казну затвора примјеном

одредаба члана 56. КЗ РС, узимајући раније изречену казну као већ утврђену, само ако се осуђеном лицу суди за кривично дјело учињено прије него што је започео издржавање казне по ранијој пресуди или за кривично дјело учињено за вријеме издржавања казне затвора.

У конкретном случају, осуђени С.С. је изречену казну затвора у трајању од 6 (шест) година и 6 (шест) мјесеци по пресуди Окружног суда у Добоју број К-1/00 од 01.07.2000. године, издржао дана 08.08.2002. године, дакле, прије него што му је суђено за кривично дјело тешке крађе из члана 232. став 1. тачка 1. Кривичног закона Републике Српске у вези са чланом 23. истог закона, које је починио дана 18/19.06.2012. године.

Према томе, како кривично дјело за које је осуђени оглашен кривим пресудом Основног суда у Добоју број 85 0 К 039720 13 К од 01.12.2014. године, није учињено прије него што је започео издржавање казне затвора по ранијој пресуди Окружног суда у Добоју (број К-1/00), нити је то кривично дјело учињено за вријеме издржавања затвора по ранијој пресуди, то је првостепени суд правилно поступио када је захтјев осуђеног за неправо понављање кривичног поступка одбио као неоснован.

Према томе, разлоге побијаног рјешења да у овом случају није испуњен услов за одмјеравање јединствене казне за дјела у стицају, како је то прописано одредбом члана 58. КЗ РС, па с тим у вези, да није испуњен ни услов за примјену одредбе члана 341. став 1. ЗКП РС, у цијелости прихвата и овај суд.

Како из наведених разлога жалба није основана, ваљало је исту одбити на основу члана 327. ЗКП РС и одлучити као у изреци овог рјешења.

Записничар
Соња Матић

Предсједник вијећа
Др Вељко Икановић

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић